לכך שנינו רוב אחד בעוף ורוב שנים בבהמה וכי מאחר דאפילו פסולא מדרבנן ליכא למה לי למרק מצוה למרק אביי [א]מסדר מערכה משמיה דגמרא ואליבא דאבא שאול [א]מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטורת מערכה שניה של קטורת קודמת לסידור שני גזירי עצים וסידור שני גזירי עצים קודם לדישון מזבח הפנימי ודישון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש נרות [ב]והטבת חמש נרות [ג]קודם לדם התמיד ודם התמיד קודם להטבת שתי נרות והטבת שתי נרות קודם לקטורת [ו]וקטורת קודם לאברים [ג]ואברים למנחה ומנחה לחביתין וחביתין לנסכין ונסכין למוספין [ד]ומוספין לבזיכין ובזיכין לתמיד של בין הערבים שנאמר [1]והקטיר עליה חלבי השלמים [ה]עליה השלם כל הקרבנות כולן אמר מר מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטורת מנא לן דתניא [ה][2]היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה זו מערכה גדול' ואש המזבח תוקד בו זו מערכה שניה של קטורת ואיפוך אנא מסתברא מערכה גדולה עדיפא שכן כפרתה מרובה אדרבה מערכה שניה עדיפא שכן מכניסין ממנה לפנים אפי' הכי כפרתה מרובה עדיפא ואיבעית אימא אי לא משכח עצים למערכה שניה מי לא מעייל ממערכה גדולה מערכה שניה של קטורת קודמת לסידור שני גזירי עצים מנא לן דכתיב [1]ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר עליה ולא על חברתה (א) מכלל דאיתא לחברתה והאי עליה מיבעי ליה לגופיה תרי עליה כתיבי סידור שני גזירי עצים קודם לדישון מזבח הפנימי אע"ג דהכא כתיב בבקר בבקר והכא כתיב [3]בבקר בבקר אפי' הכי מכשיר עדיף מכשיר מאי ניהו שני גזירי עצים והא אמרת שני גזירי עצים למערכה גדולה אזלי אמר רבי ירמיה שום עצים רבינא אמר הואיל והתחיל במערכה גומר רב אשי אמר אי לא משכח עצים למערכה שניה מי לא מעייל ממערכה גדולה ודישון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש נרות מאי טעמא אמר אביי גמרא גמירנא סברא לא ידענא ורבא אמר כריש לקיש דאמר [ז]ריש לקיש [ו]אין מעבירין על המצות וכי

לכך שנינו כו'. ממשנה יתירא חדא בחולין וחדא בקדשים מדקאמר ר"ש בן לקיש לפרושה הך דסדר יומא תנן להא דשחיטת חולין שמע מינה קרלו דהכא ברוב שנים: **מצוה למרק.** כדי להוציא את הדם יפה: **אביי מסדר מערכה משמיה דגמרא.** מנה סדר עבודות של כל יום ויום: **משמיה דגמרא.** דכוליה ישיבה דרבנן דבי מדרשא: **ואליבא דאבא שאול.** דאמר בפ"ק (ו) הטבת כל הנרות קודמת (לכל) לקטורת: **מערכה גדולה.** שעליה יקטירו כל (ב) הקטרות: **קודמת.** לסדר לפני המערכה שניה שעושין בקרן מערבית דרומית משוך מן הקרן ד' אמות לצד צפון כדתנן במסכת תמיד (דף כט.): **של קטורת.** שממנה חותין גחלים להכנים למזבח פנימי שחרית וערבית להקטיר עליה קטורת תמיד פרס שחרית ופרס בין הערבים: **לסידור שני גזירין.** שמסדרין על מערכה גדולה. וכולהו טעמי מפרש לקמיה: **לדם התמיד.** לשחיטה ולזריקה: **קטורת.** של מזבח הפנימי קודמת לאברים להקטיר אברי התמיד על מזבח החיצון: **למנחה.** מנחת נסכו של תמיד (ג) ונסכיהן דכתיב (במדבר כח) ועשירית האיפה סולת למנחה וגו': **לנסכין.** לנסך יינו של תמיד: **ונסכין למוספין.** אם שבת הוא: **שנאמר והקטיר עליה חלבי השלמים.** ודרש ליה לשון השלמה עליה על העולה תמיד של שחר האמורה בראש המקרא שנאמר וערך עליה העולה והקטיר והוסיף והשלים אחריה כל הקרבנות ולא על שבין הערבים למד על תמיד של בין הערבים שהוא אחרון לכל הקרבנות: **מוקדה.** לשון מדורת עצים וכן תוקד: **זו מערכה שניה.** ולימדך שתהא על מזבח החיצון ומשם יכניסו גחלים על הפנימי: **ואיפוך.** להקדים מערכה של קטורת א] (ד) [וקרא] כסידורה דהא נקטר כל הלילה קאי: **כפרתה מרובה.** שעליה מקטירים כל הקטרות חוץ מן הקטורת לפנים להיכל: **מי לא מעייל כו'.** נמצאת אף הגדולה ראויה לפנים: **ובער עליה.** אמערכה גדולה קאי דסמיך ליה וערך עליה (ה) עצים ב' עצים: **ולא על חברתה.** של קטורת: **והכא כתיב.** בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה (שמות ל) קאי למידרשיה אדישון פנימי ואהטבה והקטורת כדכתיב יקטירנה ואין קטורת אלא לאחר דישון: **מכשיר עדיף.** המכשיר ומתקן את הדבר הזה קודמו ועצים מכשירי קטורת הם שהרי עצים הן המכשירין את הקטורת: **מכשיר מאי נינהו.** מכשיר דהכא במאי עסקת בשני גזירי עצים: **והא למערכה גדולה אזלי.** ואינם מכשירי קטורת: **שום עצים.** אף על גב דהני לאו לקטורת אזלי שם עצים מכשירי קטורת הן: **גמרא גמירנא.** שכן סידרן: **סברא לא ידענא.** לתת טעם לדבר מדעתי: **אין מעבירין.** הפוגע במצוה לא יעבור ממנה. ונפקא לן במכילתא ח) ושמרתם את המצות ט) קרי ביה את המצוות לא תחמיץ לה שתחמיץ ותיישן:

למה לי למרק. תימה והלא אפי' בחולין מוכח בפרק השוחט (חולין דף כט.) שיש לשחוט לכתחילה כל הסימנין ולא סגי ברובא דילמא לא אתי למיעבד רובא וי"ל ה"מ בחד גברא אבל בתרי גברי דכבר שחט כ"ג ונסתלק אי אתי אחרינא וממרק גרמא כשהייה ונראה כאילו נשחט הזבח בשנים הוה לן למיסר למרק ומשני מצוה למרק כדי לקבל כל הדם: **אביי** מסדר מערכה כו'. תימה לי אמאי לא קא חשיב נמי תרומת הדשן דהויא נמי תחילת עבודה דיממא וי"ל משום דזימנין מקדימין אותה מאשמורת הראשונה ומחצות הלכך לא קא חשיב לה שהיה הפסק גדול בינה ובין הני דקא חשיב אבל הנך דקא חשיב היו רגילין לעשותן בזה אחר זה אי נמי יש לומר תרומת הדשן עיקר מצותה רק בלילה אבל הני *אי בעי למעבדינהו ביממא הרשות בידם: **מכלל דאיכא** חבירתה. תימה לי אם כן למה לי קרא דלעיל ואש המזבח תוקד בו למערכה שניה תיפוק ליה מהאי קרא *וי"ל דאי מהכא הוה אמינא יעשו מערכה שניה על מזבח הפנימי כדרך שעושין מערכה גדולה על מזבח החיצון כיון דאתיא לצורך קטורת דמזבח הפנימי להכי איצטריך ואש המזבח תוקד בו על מזבח החיצון במקום מערכה גדולה: **אפילו** הכי מכשיר עדיף. תימה לי לימא טעמא משום דתדיר ושאינו תדיר תדיר קודם וסידור גזירין הוא תדיר טפי שהוא פעמים בכל יום ודישון מזבח הפנימי אינו אלא פעם אחת ויש לומר דלא גמרינן ממלבד עולת הבוקר אשר לעולת התמיד דתדיר קודם אלא היכא דתרוייהו שוו דזו וזו מתנה דומיא דתמידין ומוספין אבל כל כי האי גוונא דחד הוי עבודת מתנה וחד עבודת סילוק לא: **אין** מעבירין על המצות. בפרק איזהו מקומן (זבחים דף נח.) גבי שירי הדם היה שופך על יסוד מערבי קאמר בגמרא מ"ט דכתיב (ויקרא ד) אל יסוד מזבח העולה אשר פתח אהל מועד ההוא דפגע ביה ברישא ומשמע משום דאין מעבירין על המצות אבל רש"י ל"ג ההוא דפגע ביה ברישא אלא מפתח אהל מועד קא גמר לה דיסוד מערבי של מזבח הוי כנגד הפתח וכן משמע התם בגמרא גבי שירי הדם היה שופך על יסוד דרומי ומפרש משום דילמד ירידתו מן הכבש ליציאתו מן ההיכל מה יציאתו מן ההיכל בסמוך לו דהיינו יסוד מערבי אף ירידתו מן הכבש בסמוך לו דהיינו יסוד דרומי ואי מאין מעבירין על המצות קא יליף לפנימיים דנשפכין על יסוד מערבי אמאי פשיטא ליה [טפי] בפנימיים שהן ביסוד מערבי מבחיצון ביסוד דרומי הא אידי ואידי שייך בהו טעמא דאין מעבירין על המצות וכן משמע ר"פ קדשי קדשים (שם דף נח:) דפריך שירי הדם בהדיא כתיב בהו אשר פתח אהל מועד ואם תאמר ולמה לי קרא אמאי לא נפקא מדריש לקיש דאין מעבירין על המצות *ויש לומר דלא שייכא דריש לקיש אלא היכא דבעינן למעבד תרוייהו שיש להקדים ההוא דפגע ביה ברישא אבל היכא דלא עבדינן אלא חד לא גמרינן מיניה ונעביד לתדיר למודיה ולא נעביד לשאינו תדיל: [ועי' תוס' מגילה ו: ד"ה מסתבר]:

עבורי

מסורת הש"ס

א) לעיל דף יד., ב) [ל"ל קודמת], ג) [פסחים נח.], ד) [פסחים נח. נט:], ה) לקמן מה., ו) [לקמן נח: ע. פסחים סד: מגילה ו: מנחות סד: ע"ש], ז) [דף יד:], ח) [בא פרשה ט], ט) [שמות יב].

◆

גליון הש"ס

תד"ה אביי וכו' אי בעי למעבדינהו ביממא. עיין לעיל דף כו ע"ב תוס' ד"ה איכא דאמרי: שם ד"ה מכלל וכו' וי"ל דאי בהכא. עיין לקמן דף מ"ה ע"ב וצ"ע: שם ד"ה אין מעבירין וכו' וי"ל דלא שייכא דריש לקיש. עיין מג"א סי' קמז ס"ק י"א:

◆

הגהות הב"ח

(א) גמ' דכתיב ובער עליה הכהן כו' מכלל דאיתא לחברתה. נ"ב בפשטה שמסדר שני גזירין וק"ל: (ב) רש"י ד"ה מערכה גדולה כו' כל הקטורות: (ג) ד"ה למנחה. מנחת נסכו של תמיד דכתיב כו' כצ"ל ותיבת ונסכיהן נמחק: (ד) ד"ה ואיפוך כו' של קטורת וקרא דלאו כסידורה: (ה) ד"ה ובער עליה כו' וערך עליה העולה הס"ד ואח"כ מה"ד עצים כו':

◆

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] רש"י ד"ה ואיפוך. להקדים מערכה של קטורת. נ"ב עי' ש"י כל' הגמ' בד"ה שם מנלן דתניא וכו' ושם ביאר כוונת רש"י כזה:

◆

תוס' ישנים

קודמת לשני גזרי עצים. ל"ע דאמאי לא קתני סידור עצים בסדר התמיד במסכת תמיד: עליה השלם כל הקרבנות כולם. לכאורה משמע דלמצוה הוא דהוי הכי מדדרשינן נמי לקמן העולה עולה ראשונה ואמרינן במנחות בפרק התכלת (דף מט.) דלמצוה וקשה לרבי מדתנן בפסחים בסוף פרק אלו דברים שחטו ונודע שמשכו בעלים את ידיהם וכו' והני עלה בחול ישרף מיד כו' ודייק פסולו מחמת מאי הוי אי מחמת ששחטו אחר התמיד של בין הערבים פסולו מחמת דבר אחר וטעון עיבור צורה אלמא איכו ראוי כלל להקרבה מדקרי ליה פסול וטעון עיבור צורה ויש לדחות דעליה השלם איכא פסול שעבר על עשה דהשלמה ואינו ראוי עוד להקרבה באותו יום אבל לא יהא דבר קודם לתמיד של שחר הוי למצוה בעלמא שכיום זה לאחר התמיד מיד ראוי להקרבה ולכך לא מיפסל בהכי וקשה לרבי מדתניא בתוספתא דפסחים (פ"ד) כל הקדשים שהקריבן [קודם] לתמיד השחר פסולין משמע שלא היו קריבין כלל וי"ל דבקרבנות יחיד מיירי כגון נדרים ונדבות א"נ י"ל דפסולין הוו מדרבנן והכי משמע מדנקט בפסחים בפרק תמיד נשחט דליכא פסול אחר תמיד של בין הערבים אלא מדרבנן דתנן (דף סג.) ר' שמעון אומר השוחט פסח בי"ד על החמץ לשמו חייב ושאר כל הזבחים בין לשמן בין שלא לשמן פטור ומפרש בגמרא טעמא דכל היכא דמיקרי ביה זבח לא מיחייב אוכחי ולאין הטעם צריך תיפוק ליה משום שכן פסולין אחר התמיד שכל שחיטת הפסח אחר התמיד והוי כפסח במועד לשמו דפטר ר' שמעון התם אלא ש"מ דליכא פסולא אלא מדרבנן ועוד ראיה מדאמר בתמיד נשחט (דף סב:) וכן השוחט אחרים לשם פסח בזמנו רבי אליעזר פוסל ור' יהושע מכשיר ואמאי מכשיר כיון שנשחט לשם פסח אח"כ נשחט אחר תמיד הערב אלא ש"מ דליכא פסולא אלא מדרבנן עוד ראיה מדתנן בפ' מי שהיה טמא (דף נח.) נתערב בבכורות אם חבורות הכהנים יאכלו והילך שמטים אחר התמיד אלא ש"מ דכשרים מן התורה אחר שחיטת התמיד אך יש לדחות דלאיירו כולן קודם שחיטת התמיד כדתנן בתמיד נשחט (דף סא.) שחטו קודם לתמיד כשר ול"ת למה פסל בעליה השלם אפילו מדרבנן והלא יכול להעלותו ולהלינו כראשו של מזבח כדאמרי' בריש תמיד נשחט י"ל דלא אמרינן הכי אלא לצורך כגון גבי מחוסר כפורים פרק תמיד נשחט (דף נט.). מ"ר. אך קשה לרבי מדאמרינן בפרק בתרא דראש השנה (דף ל:) פעם אחת נשתהו העדים וקלקלו הלוים בשיר וקאמר שאמרו שיר של חול עם התמיד של בין הערבים ואמאי נקט שקלקלו הלוים בשיר ותיפוק ליה שקלקלו במוסף שלא הקריבוהו כל עיקר וי"ל שהקריבוהו אחר תמיד של בין הערבים דלאתי עשה דרבים ודחי עשה דהשלמה ור"י אלמנן היה אומר שהיו יכולין להקריב מוספין אחר תמיד של בין הערבים כיון שאירע כן ממילא דהא תנן בפ' התכלת (מנחות מט.) התמידין אין מעכבין המוספין והמוספין אין מעכבין כו' ומפרש התמידין של שחר אם לא קרבו אין מעכבין המוספין שלאחריהן והמוספין שלא קרבו אין מעכבין התמידין של בין הערבים שלאחריהן אלא יכולין ליקרב התמידין תחילה כי אין לפרש דקאי על תמיד השחר שהמוספין שלא קרבו [אין] מעכבין אותו כי זהו דבר פשוט שלא יעכבוהו אלא ש"מ כדפרי' ואם כן הכא נמי כיון שקרב אח"כ תמיד הערב היו יכולין להקריב אח"כ המוספין ואין כאן שום קלקול מוספין ועוד נראה לי דכיון דאין פסול זה אלא מדרבנן ומן התורה כשר אם הקריב אחר תמיד של בין הערבים גם עכשיו הוא כשר להקריב כיון שקרב התמיד. מ"ר. ור' יעקב מקורביי"ל מירץ דבמוספין לא קלקלו לפי שקרב על התנאי תמיד של בין הערבים שאם יבואו עדים יהיה למוסף ואם לאו יהא לתמיד ול"ת למה נתקלקלו בשיר והלא היו יכולין לאומרו על כבש שאחר הנה י"ל דאמטו להכי קאמר דנתקלקלו לפי שלא אמרו השיר על [illegible] כל הקרבנות של אותו

עין משפט נר מצוה

כז א מיי' פ"ו מהל' תמידין הלכה א:
ב [מיי' שם הלכה ג]:
כח ג מיי' שם הלכ' ה:
ד [מיי' פ"ד שם הלכה יא ופ"ו הלכה יא]:
כט ה מיי' פ"א שם הלכה ג:
ל ו מיי' פ"ד מהל' תפילין הלכה ח:

◆

תורה אור השלם

1. וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ לֹא תִכְבֶּה וּבִעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֵצִים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים: ויקרא ו ה
2. צַו אֶת אַהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה הִוא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלַּיְלָה עַד הַבֹּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ: ויקרא ו ב
3. וְהִקְטִיר עָלָיו אַהֲרֹן קְטֹרֶת סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר בְּהֵיטִיבוֹ אֶת הַנֵּרֹת יַקְטִירֶנָּה: שמות ל ז

◆

מוסף רש"י

אביי מסדר מערכה. מסדר בגירסי לסדר מערכה, עבודת כל יום ויום, משמיה דגמרא. דבר מקובל מכל בני הישיבה שקיבלו מרבותיהם (לעיל יד:). אין מעבירין על המצוות. מצוה לידי אקדים לעשות, דהכי תניא במכילתא ושמרתם את המצות, אם באת מצוה לידך אל תחמיצנה (מגילה ו:).

◆

רבינו חננאל

משום דמצוה למרק, כלומר, מצוה לחתוך תשלום הנותר בסימנים ולא נחתך. אביי מסדר מערכה משום דגמרא אליבא דאבא שאול, דתניא מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטורת, ומערכה שניה כו' עד עליה השלם כל הקרבנות. מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטורת. ואוקימנא מערכה גדולה קודמת, שכן כפרתה מרובה. פי', הקרבנות חטאות ואשמות וכיוצא בהן כולן למערכה גדולה עולין לפיכך קודמת. מערכה שניה של קטורת קודמת לסידור שני גזירין. מדהוה לקרא למכתב ובער עצים וכתיב ובער עליה. שמעינן מינה מכלל שיש שם מערכה אחרת, והזהירה התורה עליה ולא על האחרת שיש שם. סידור שני גזירין קודמין לדישון מזבח הפנימי. דאע"ג דכתיב בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה, הנה שני בבקר, וכתיב נמי ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר, שני בקרים השקולין הן. אפי' הכי המכשיר עדיף, והם הגחלים, שאילו אין הגחלים, הקטורת לא היתה מתקטרת, לפיכך העצים אע"פ שהגזירין אינן עולין למערכה של קטורת. אסיק שום עצים, קודמין לדישון מזבח הקטורת. ודישון מזבח הפנימי קודם להטבת ה' נרות. דקי"ל אין מעבירין על המצוות, וכהן הבא להיכל והולך ממזרח למערב בהיכל, כי פגע ברישא במזבח הזהב פגע ברישא,

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones